

τοῦ δημάρχου ἢ δημοκριτικοῦ παρέδρου, νὰ προ-
ταῖν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς εἰδοποιήσῃ, ἐννέα
ἐκτιμητὰς εὐσυνειδήτων καὶ ἱκανῶν ἐκτι-
μητῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Διοικητὴς ἐπὶ παρουσίᾳ
τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Δημάρχου
ἢ πρωτεύουσας θέλει κληρόναι ἀνὰ τρία ὀνόματα
ἐκ τῶν χρημεύσασιν ὡς ἐκτιμητὰς ἐκ μέρους τῶν
φορολογουμένων εἰς τὰς ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ
δήμου κατὰ τὸ τρέχον ἔτος γενητομένους ἐκτιμή-
σεις διατάττει ὁ παρὼν Νόμος.

Ἄρθρ. 52.

Ἐν τῷ δημοτικῷ συμβούλιον, ἐντὸς τῶν τριῶν
ἡμερῶν τοῦ ἀνωτέρω ἁρθροῦ δὲν προτείνῃ τὰ ἐννέα
ὀνόματα, ὁ Διοικητὴς ἐκλέγει αὐτὰ ἐξ ἰδίας ἀρμο-
δίως καὶ τὰ ὑποβάλλει εἰς κλήρον ἐπὶ παρου-
σίᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Δημάρχου
ἢ πρωτεύουσας.

Ἄρθρ. 53.

Τὰ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ κλήρου προσδιορισθέντα
ὀνόματα τῶν ἐκτιμητῶν τοιχοκολλοῦνται καὶ γνω-
στοποιοῦνται εἰς ὅλους τοὺς φορολογουμένους, οἵτι-
νες δύνανται ὅταν λάβωσι γνώσιν νὰ ἐξαίρετῶσιν
ἐαυτοὺς ἐξ αὐτῶν, οἵτινες δι' ἔχθραν θεωροῦνται
παρ' αὐτῶν ὡς ἐξαίρετοι· τὸν τρόπον τοῦ ἐξαι-
ρέντος καταλαμβάνει ὁ μετ' ἐκείνον ἐπιλαχὼν
καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τοῦ τελευταίου, ἐναντίον
τοῦ ὁποίου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προταθῇ ἐξαίρεσις.

Ἄρθρ. 54.

Συγχρόνως ὁ Διοικητὴς, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτρο-
πος καὶ ὁ Ταμίας θέλουν διορίσαι διὰ πλειοψηφίας
ἢ καὶ πλειοτέρους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς τοῦ
δημοσίου, οἵτινες μεταβαίνοντες εἰς τὰ κτήματα
τῶν φορολογουμένων, συνάμα μὲ τὸν ἐκ μέρους τῶν
φορολογουμένων ἐκτιμητὴν διὰ τὸν δῆμον, ἢ διὰ
τμήμα τοῦ δήμου, θέλουν ἐνεργῆσαι τὰς ἐκτιμήσεις.

Ἄρθρ. 55.

Ἐπιτρέπεται εἰς ἕκαστον φορολογούμενον νὰ ἐκ-
τιμῇ προηγουμένως ἐκτιμητὴν, τὸν ὁποῖον θέλει
προτείνει ἅμα μεταβῶσιν εἰς τὸν κήπον, τὸ περι-
βόλιον, ἢ τὴν ἀμπελὸν του· οἱ ἐκ μέρους τοῦ δήμου
κατὰ τὰ ἄρθρα 51 καὶ 52, καὶ τοῦ δημοσίου κατὰ
τὸ ἄρθρον 54 ἐκτιμηταί. Ὁ ἰδιαίτερος οὗτος ἐκ-
τιμητὴς μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου ἐνεργεῖ
τὴν ἐκτίμησιν. Ἐὰν δὲν εὑρεθῇ παρὼν ὁ ἰδιαίτε-
ρος τοῦ φορολογουμένου ἐκτιμητὴς προβαίνουνσιν εἰς
τὴν ἐκτίμησιν οἱ κατὰ τ' ἄρθρα 51, 52 καὶ 54
ἐκτιμηταί.

Ἄρθρ. 56.

Τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν θέλει ἐκλέξει
δι' ἐκάστην ἐπαρχίαν ἐννέα ἄτομα, ἐξ ὧν ὅσκις
ὑπάρχει διαφωνία μεταξὺ τῶν ἐκτιμητῶν τοῦ δη-
μοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων, θέλουν λαμβάνε-
σθαι οἱ τρίτοι ἐκτιμηταί, κληρούμενοι ἐκάστοτε
παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, Ὑποδιοικητοῦ ἢ τοῦ Εἰρηνοδί-
κου, ὅπου δὲν ὑπάρχει Διοικητὴς ἢ Ὑποδιοικητὴς,
ὁ τρίτος οὗτος ἐκτιμητὴς θέλει παραδέχεσθαι τὴν
ἐτέραν τῶν γνωμῶν, ἢ θέλει σχηματίζει ἄλλην ἐν-
τὸς τοῦ ὅρου τῶν δύο τούτων, καὶ ἀποφασίζει ὀρι-
στικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρ. 57.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμηταί τῶν φορολογουμένων
καὶ τοῦ δημοσίου, καλῶς καὶ οἱ τρίτοι ὀρκίζονται
ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅταν μέλλωσι ν' ἀρχίσωσι
τὰς ἐργασίας των, τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ὀρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου νὰ ἐκτε-
» λῶ τὴν ἐμπιστευθεῖσαν εἰς ἐμὲ ὑπηρεσίαν μὲ
» πίστιν καὶ εὐσυνειδήσιαν, χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς
» βλάβην τοῦ δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ
» χωρὶς νὰ ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ δημο-
» σίου δι' ὅποιονδήποτε λόγον. »

Ἄρθρ. 58.

Τόσῳ ὁ ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων, κατὰ
τ' ἄρθρ. 51, 52 καὶ 54 ἐκτιμητὴς, ὅσῳ καὶ ὁ ἐκ
μέρους τοῦ δημοσίου δὲν θέλουν πληρωθῇ ἕκαστος
ὑπὲρ τὰς 6 δραχ. ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν· τοῦ δὲ κατὰ
τὸ ἄρθρ. 53 τρίτου ἐκτιμητοῦ ἢ ἀντιμισθία δὲν δύ-
ναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δρ. 10 ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν·
τὸν δὲ κατὰ τὸ ἄρθρ. 55 ἐκτιμητὴν θέλει πληρώσει
ὁ φορολογούμενος ἐξ ἰδίων του, κατ' ἰδιαιτέραν
συμφωνίαν.

Ἄρθρ. 59.

Ὁ μὲν Διοικητὴς θέλει προσδιορίσει τὴν ἐντὸς
τοῦ ἀνωτάτου ὅρου, κατὰ τὸ ἄρθρ. 58 ἀντιμισθίαν
τοῦ ἐκτιμητοῦ τῶν φορολογουμένων, ὁ δὲ Οἰκονομι-
κὸς ἐπίτροπος τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ
δημοσίου. Ἀμφότεροι συνάμα θέλουν προσδιορίσει
εἰς τοὺς ἐκτιμητὰς ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τὴν ἐπο-
χὴν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλου ν' ἀποπερατώσῃ
τὰς ἐκτιμήσεις τοῦ δήμου, ἢ τμήματος τοῦ δήμου
ὅσας ἐπεφορτίσθησαν νὰ κάμωσιν.

Οἱ ἐκτιμηταί δὲν θέλουν πληρωθῇ τὸ ὅλον τῆς
προσδιορισθείσης διὰ τὴν ἐργασίαν ἀντιμισθίας, πρὶν
ἀποπερατώσῃ τὰς ἐκτιμήσεις. Ἐν οὐδεμιᾷ δὲ πε-
ριπτώσει δὲν θέλουν πληρωθῇ ἰδίως δι' ὅσας ἡμέρας
ἐργασθῶσιν ἐπέκεινα τῆς προσδιορισθείσης ὡς ἀνω-
τέρω ἐποχῆς.

γ) ενεργούνται εις τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιών ἢ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κοινότητα κατὰ ῥητὴν διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἢ τοῦ κατ' ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργείου ἀντιπροσώπου αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἐλεγχὸν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ ἐν ἐλλείψει ταύτης τοῦ εἰρηνοδίκου· δ) κηρύττονται διὰ τοῦ κήρυκτος εἰς τὸν διὰ τὰς δημοπρασίας ὁρισμένον τόπον, καὶ διαρκοῦν τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῶν 9 ὥρῶν μέχρι τῶν 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆν 4 μέχρι τῆς 6 μ. μ.

Ἄρθρ. 11.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουσιν διακηρυχθῆ κατὰ τὰς ὁρμὰς, καθὰ ἐκηρύχθησαν πέρυσιν αἱ κατὰ χωρίον δημοπρασίαι, ἐκτὸς τῶν τροπολογιῶν τὰς ὁποίας αἱ Οἰκονομικαὶ καὶ Διοικητικαὶ Ἀρχαὶ ἐνδέχεται νὰ ἐπιφέρωσιν· ἀλλ' ὑποχρεοῦνται αἱ ἐνοικιασταὶ ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαίτησιν κατὰ τοῦ δημοσίου, νὰ ζητήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας ὑποσχεταὶ κρίνωσιν ἀναγκαίως περὶ ὁρίων ἢ ὁρίων. Ἡ καταγραφή τῶν νέων ὁρίων πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν. Καθόσον ἀπορρῶ τ' ἀμφισβητούμενα κτήματα, εἰς τὴν ἐνοικίαν συμπεριλαμβάνονται ἐκεῖνα ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 8, θέλει ληφθῇ ἀμέσως δικαίωμα ἐπικαρπίας.

Ἄρθρ. 12.

Ἐὰν κάτοικος χωρίου καλλιέργη κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ δημοπρασίαι κηρύττονται ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 14.

Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ὑπογεγραμμένα παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, ἢ παρὰ τῶν ἀντ' αὐτῶν ἐνεργησάντων τὴν δημοπρασίαν ἀντιπροσώπων, καὶ ἐπισυνημμένων τῶν διακηρύξεων, θέλουσιν υποβάλλεσθαι διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 15.

Πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν, τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν δημοπρασίαν, ἂν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἐπαρουσιασθῇ ἀνωτέρα προσφορά, καὶ ἂν κατὰ τὰς ὁποίας ἔχει πληροφορίας θεωρῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς

δημοπρασίας ὠφέλιμον· ἄλλως διατάσσεται νέα δημοπρασία, ἢ εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίς. Ὅταν ἡ δημοπρασία δὲν ᾔναι πρώτη, τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ διατάξῃ νὰ ἐνεργηθῇ αὐτὴ τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον, καὶ τότε, μόνον, ἐὰν ἀνακαλυφθῇ ὅς ἐκ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν πρακτικῶν παραβίασις οὐσιωδῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου δεδωμένων ὁδηγιῶν, ἀκυροῖ τὰ πρακτικὰ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀρ' ἧς φθάσωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ, δι' ἀποφάσεως αἰτιολογημένης καὶ κοινοποιουμένης εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

Ἄρθρ. 16.

Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω πενθημέρου προθεσμίας εἰς τὴν ὁποίαν προστίθενται καὶ αἱ ἑννα τῆς διὰ τοῦ ταχυδρομείου παραπομπῆς τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως, ἢ ὑποδιοικήσεως ἀπαιτούμεναι ἡμέραι, πᾶσα ἐνεργηθεῖσα δημοπρασία θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὡς ἔχουσα κῦρος, ὁ δὲ πλειοδότης δύναται νὰ ζητήσῃ τὸ ἐνοικιαστήριον, νὰ δώσῃ ὁμολογίαν ἢ νὰ κάμῃ ἐναρξίν τῶν δικαιωμάτων του.

Ἐπιφυλάσσεται εἰς τὸ δημόσιον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐκουσίως ἢ ἐξ ἀμελείας προξενήσαντος τὴν ἀναβολὴν ὑπαλλήλου, παρεκτὸς τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, ἢ καὶ τῆς ἀποπομπῆς του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνδέχεται νὰ ὑποβληθῇ.

Ἄρθρ. 17.

Ἠλικιότεραι τῶν δύο δημοπρασιῶν δὲν συγχωρεῖται οὐδαμῶς νὰ γένωσιν, ἐκτὸς τῆς τελειωτικῆς καὶ ὑποχρεωτικῆς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον ὀριζομένης ἐνωτικῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρ. 18.

Ἐνωτικὴ πολλῶν συνάμα χωρίων μέχρι ἀπαρτιτισμοῦ ὁλοκλήρου δήμου δημοπρασία θέλει διατάττεσθαι μόνον μετὰ τὰς κατὰ χωρίον τελεσθείσας δημοπρασίας, ὅταν παρουσιασθῇ προσφορά ἐπὶ προσθήκῃ 10 %.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἅμα παρουσιασθῶσιν εἰς αὐτὸ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐνωτικῆς δημοπρασίας, ὀφείλει ἐντὸς τῆς πενθημέρου προθεσμίας ἢ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐγκρίσιν του, ἢ νὰ διατάξῃ δημοπρασίαν τελειωτικὴν καὶ ὑποχρεωτικὴν διὰ τὸ δημόσιον, ἢ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίαν. Ἐπανάληψις τῆς ἐνωτικῆς δημοπρασίας, χωρὶς νὰ ᾔναι αὕτη τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ, δὲν συγχωρεῖται.

μετακόμισιν ταύτην εἰς ἡμέρας καθ' ἃς οἱ φορολογούμενοι ἀπογολεύονται εἰς γεωργικὰς ἐργασίας, ἀπογολεύονται ἀναβολὴν, οἷον εἰς σπορὰν γαιῶν, σπέρμα, συγκομιδὴν καρπῶν καὶ τὰ λοιπὰ ἢ νὰ κώμη χρήσιν παρὰ τὴν βέλτην ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου ὅλων τῶν πρὸς μετακόμισιν ἀπογολεύονται, ὅταν ἐντὸς μικροτέρου διαστήματος ὑπάρχῃ ὁ συνήθης διὰ τὴν ἐναποταμίευσιν ἐκλογὴ τῶν γεννημάτων λιμὴν. δ) ν' ἀπογολεύονται παρὰ τοῦ φορολογουμένου χρήματα ἀντὶ τῆς αὐτῆς μετακομιδῆς τῶν προϊόντων.

Ὁ παραβαίνων τὴν τελευταίαν ταύτην διαταγὴν ἐνοικιαστὴς θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον δραχ. 200 παρὰ τοῦ Πταισματοδικαίου.

Ἄρθρ. 33.

Ὁ μὲν φορολογούμενος δρεῖλαι νὰ κώμη τὴν μετακόμισιν τῶν καρπῶν ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπογολεύεται ἀπὸ τοῦ ἀλωνίσματος, τὸ ὅποιον θέλει πιστοποιεῖσθαι παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς· ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς ἂν δὲν ζητήσῃ τὴν μετακόμισιν ἐντὸς τῶν 60 ἡμερῶν στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς μετακομιδῆς.

Ὡς ὁ φορολογούμενος προτικληθεὶς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἀπειρηθῇ τὴν μετακόμισιν καὶ παρέλθωσι αἱ 60 ἡμέραι ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται νὰ μετακομίσῃ δι' ἐξέδωτον τοῦ ἐξόδου, τὰ ὅποια ἀφοῦ ἀποδείξῃ θεόντως ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, θέλει λάβει παρὰ τοῦ φορολογουμένου δυνάμει τοῦ περὶ καταστάσεως Νόμου.

Ἄρθρ. 36.

Τὰ βαμβακία καὶ ὁ καπνὸς διακτιζόνται εἰς τὸς ἀγροὺς κατ' ἐκτίμησιν εἰς εἶδος, ἢ ζυγίζονται κατ' ἀρέσκειαν τοῦ φορολογουμένου. Ὁ φόρος τοῦ βαμβακίου λαμβάνεται πάντοτε εἰς ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπὸν, ἢ δὲ παράδοσις εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελειώσῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1911.

Ἄρθρ. 37.

Ἐνοικιασταὶ καὶ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κώμησιν ἰδιαιτέρας συμφωνίας ὡς πρὸς τὴν ἀποδοτικότησιν. Αἱ ἐκ τῆς ἀθετήσεως τοιούτων συμφωνιῶν γινόμεναι διενέξεις θέλουν διαλυεσθαι διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 38.

Ἀφ' ἐκκρεβωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου σημειοῦται ἐν ἀπογράφῃ εἰς τὴν ἀρμοδίαν στήλην, καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στέλεχος ἐντὸς ὅπου τοῦ βιβλίου τὸ ὅποιον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστής.

Ὁ παραβαίνων ἀμελείας ἢ ἀποποιήσεως τοῦ φορο-

λογουμένου, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ μετὰ προηγουμένην ἐξακρίβωσιν τοῦ σημειωθημένου ποσοῦ ἄλλος ἐνώπιον δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων, οἵτινες εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἐκλέγονται παρὰ τοῦ φορολογουμένου, ὅπου εὐρίσκεται ἑαυτοῦ ὑπογράφει αὐτὸς ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποσπᾷ τὸ διπλοτύπον, καὶ ἀφοῦ τὸ ὑπογράψῃ, τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φόρου, ἥτις γίνεται ἐνώπιον δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιαστὴς πιστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μένοντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου ἢ εἰς ἰδιαιτέρον ἔγγραφον.

Ἀφ' ὧν γὰρ κατὰ τὸ ἄρθρ. 35 μετακόμισις τοῦ φόρου ὁ ἐνοικιαστὴς δρεῖλαι ἐπίσης νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

Οἱ ἐνοικιασταὶ δρεῖλουν νὰ παραδώσουν τὰ στελέχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἀρμοδίον Διοικητὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἐπὶ πιθαρχικῷ προστίμῳ 100 μέχρι 1,000 δραχ. ἐπιβαλλομένῳ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς καὶ ὅταν παραδώσωσι τὰ βιβλία ἐλλειπῇ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον ἢ ἀτάκτως καταστρωμένα.

Ἐπίσης ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ἐπιστάτης ὅταν οἱ φόροι εἰσπράττωνται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πιθαρχικὸν πρόστιμον δραχ. 25—200 ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 39.

Ἡ ἄσφα ἀπαίτησις φόρου εἰς μέρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ μὴ στηριζομένη εἰς τὴν ἐν τῷ στελέχει τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἔγγραφον ἀπόδειξιν, θεωρεῖται ὡς ἄδικος καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιούτου φόρου.

Ἄρθρ. 40.

Μετακόμισις ἐλαίου, κουκουλοδεκιάτων, ῥητινοκατραμίων, βαμβακίων καὶ καπνῶν δὲν γίνεται μὴτε προμήθεια ἀποθήκης δι' αὐτά.

Ἄρθρ. 41.

Ὅταν πρόκηται περὶ εἰσπράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον διορίζει ἐπὶ τούτου τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας καὶ φύλακας.

Ἄρθρ. 42.

Οἱ φορολογούμενοι ὑπόκεινται πρὸς τὸ δημόσιον

εύγη τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, ἢ δι' ὁποιοῦ-
δήποτε τρόπου προσπαθῇ νὰ στερήσῃ τὸν ἐνοικιαστήν, ἢ ἐπιστάτην τοῦ δημοσίου τῶν ὀφειλομένων φόρων, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἐπροσπάθησε τοιοῦ-
τοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ.

Καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ ἀνακάλυψις τῆς ὑπεξαί-
ρέσεως ἐγένεν ἐπὶ προσόδων εἰσπραττομένων διὰ
λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς
χρηματικῆς ποινῆς, τὸ ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν ἀνα-
καλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ἤθελεν εἰσβαῖν οὗτος, εἴτε
φύλαξ, εἴτε ἐπιστάτης ἢ ὑποεπιστάτης τῆς εἰσπρά-
ξεως ἢ ἐπιθεωρητῆς αὐτῆς, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν
κόπων τοὺς ὁποίους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴ στερηθῇ
τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων.

Ἡ ὡς ἀνωτέρω χρηματικὴ ποινὴ ἡ ἀναφερομένη
θέλει καταγινώσκεσθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον
ἐκεῖνο, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ
πλημμέλημα.

Αἱ δὲ περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀπο-
κλειστικῶς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν πολιτικῶν δικα-
στηρίων. Ἡ ἐνώπιον τούτων ἀγωγὴ δύναται νὰ
κινηθῇ καὶ πρὸ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως· ἀλλ' ἡ
ἀθωωτικὴ ἢ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημ-
μελειοδικείου δὲν ἀποκλύει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ
ἀπλοῦ φόρου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου·
ἡ ἀνάκρισις τῶν εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναφερομένων
παρανομημάτων θέλει ἐκτελεῖσθαι παρὰ τῶν Δη-
μάρχων ἢ δημοτικῶν παρέδρων ἢ τῶν λοιπῶν
ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ὅταν οἱ φόροι εἰσ-
πράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, παρὰ
τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπράξεως. Οἱ ῥηθέντες ὑπάλ-
ληλοι θέλουν ἐκτελεῖ τὴν προανάκρισιν κατὰ τὰς
διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας· θέλουν δὲ ἀρ-
χίσει καὶ ἀποπερατώσει αὐτὴν ἄνευ προηγουμένης
παραγγελίας τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 33.

Περὶ τῶν ἤδη λαμβανομένων φόρων.

Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἶδη λαμβανομένων ἐγκτητικῶν
φόρων ἐξακριβοῦται ὡς ἔπεται·

α') Τὰ μὲν ἀσταχυφόρα γεννήματα συμπερι-
λαμβανομένου καὶ τοῦ καλαμβοκίου, τὰ λαθούρια
καὶ ῥεθύμβια μετροῦνται διὰ τοῦ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν
ἀλώνιων.

β') Ὁ ἀραβόσιτος ὅστις κοπανίζεται ἀμέσως
δεκατίζεται ἅμα κοπανισθῇ, ὁ δὲ μένων προσωρι-
νῶς ἀκοπάνιστος δεκατίζεται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.
Πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια διὰ νὰ μετρηθῇ εἰς

κοινούς, ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἐνδὲς κοφίνιου
μὲ τὰς σφραγίδας τοῦ Δημάρχου, τοῦ ἱερέως τοῦ
χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται
ὁ ἐπίλοιπος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φορολογουμένου· τὸ
δὲ κοφίνιον παρακατατίθεται, ὅπου προσδιορίσῃ ἡ
δημοτικὴ ἀρχή· ἀφοῦ δὲ ξηρανθῇ ὁ ἀραβόσιτος,
ἀνοίγεται τὸ ἐσφραγισμένον κοφίνιον ἐκτίθεται εἰς
τὸν ἥλιον ἐπὶ δύο ἡμέρας, κοπανίζεται ἐντὸς σακ-
κίου, ζυγίζεται, καθαρίζεται καὶ ἀκολουθῶς ἀπο-
δεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει
ὁ φορολογούμενος ν' ἀλωνίσῃ, λυχνίσῃ ἢ κοπανίσῃ
δι' ἰδιαιτέρων του ἐξόδων.

γ') Τὰ ὄπρια, εἶον, ὀρύζιον, κίμνον, σήσα-
μον κλπ. δεκατίζονται ξηρὰ μετρούμενα ἢ ζυγίζο-
μενα εἰς τὸ ἀλώνι.

δ') Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς
ἐλαιον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα ἢ εἰς ἐλαίας ἀλατισμέ-
νας ὅταν αὗται χρησιμεύωσιν εἰς βρώσιν· εἰς ἐπαρ-
χίας ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, ἡ φορολογία
ἐνεργεῖται κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν.

ε') Τὰ σύκα τῆς Μεσσηνίας καὶ Καλαμῶν, ὅσα
ξηραίνονται διὰ νὰ ἀποταμιευθῶσιν, ἀποδεκατί-
ζονται εἰς εἶδη, καὶ παραδίδονται εἴτε εἰς τὸ παρά-
λιον ὅθεν ἐξάγονται, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος ὅπου ἀπο-
ταμιεύονται.

ς') Τὰ κουκούλια ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινούς
μαγγάνους, ἢ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν
τοιούτοι, ἢ ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος ἐπ' ἐκτιμῆσει,
ἐὰν συμφωνήσωσιν ὁ τε ἐνοικιαστὴς καὶ ὁ φορολο-
γούμενος.

Ἄρθρ. 34.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν ὑπὸ στοιχ. Α. Β. Γ.
ἐδαφίων τοῦ ἀνωτέρω ἁρθρου, παραδίδονται ἀμέ-
σως ἀπὸ τὸ ἀλώνι εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν
εἰς τὰ χωρία ὀφείλει νὰ προμηθεύσῃ ἰδίαις αὐτῆς
δαπάναις ἡ κοινότης ἐκ τῶν πρὸς τοιαύτην χρῆσιν
καταλληλοτέρων ἀποθηκῶν ἢ καλυδῶν τοῦ χωρίου.
Ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ
τοὺς μετακομίσῃ κοπανισμένους καὶ τετριμμένους
μέχρι διαστήματος πέντε ὥρων, διὰ δὲ τὸ περαι-
τέρω διάστημα, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερ-
βαίνει τὰς πέντε ὥρας, ὀφείλει νὰ τοὺς μεσακομίσῃ
τότε μόνον, ὅταν ὁ ἐνοικιαστὴς προκαταβάλλῃ τὸ
ἀγώγιον ὑπολογιζόμενον πρὸς δύο λεπτά τὴν ὁκτὴν
διὰ πᾶσαν ὥραν.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν α) νὰ ζητῇ ἄνευ
εὐλόγου αἰτίας καὶ πρὸς κατάθλιψιν ἢ αἰσχροκέρ-
δειαν, μετακόμισιν διὰ δυσβάτων δρόμων· β) νὰ ζητῇ

Το ποσόν. Ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων
καὶ ποτακαλλίων ὡσαύτως πληρόνεται
ὁ ποταμός ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς. (1)
ὁ ποταμός εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ

Ἄρθρ. 26.

Τῶν δεκάτων τῶν διαλελυμένων καὶ
μοναστηρίων συνενοικιάζεται μετὰ
τῶν χωρίων ἢ δῆμων ἐντὸς τῶν ὁποίων
αἱ εἰς τὰ Μοναστήρια ἀνήκουσαι γαῖαι.

Ἡ ἐπιμετρία τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων
ἐκτελεστέα χωριστὰ ἢ εἰσπράττεται κατὰ τὰ
ἑκαστὸν.

Ἄρθρ. 27.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ πληρώσωσι τὰ ἐνοί-
κιο τῶν ἐκκλησιαστικῶν φόρων εἰς 4 δόσεις τοὔτοις:

τὴν 1 Σεπτεμβρίου	} 1814
τὴν 1 Ὀκτωβρίου	
τὴν 1 Νοεμβρίου	
τὴν 1 Δεκεμβρίου	

Τῶν δὲ ἐλαιῶν εἰς δύο δόσεις:

τὴν 1 Μαρτίου	} 1815
τὴν 1 Ἀπριλίου	

Ἄρθρ. 28.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς
ἐκκλησιαστικοὺς παρέδρους νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς ἐνοί-
κισιαι τῶν προσόδων τῶν χωρίων αὐτῶν, εἴτε ὡς
ἐνοικιασταὶ εἴτε ὡς ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταί, εἴτε
καὶ ὡς συνεταῖροι αὐτῶν.

Ὅστις δὲ ἀνακαλυφθῇ ὡς λαβὼν ἄμεστον ἢ ἑμ-
μιστον μέρος εἰς τὰς ἐνοικισίας ταύτας, θέλει ὑπο-
βιβασθῆναι εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 100 μέχρι
1.000 δραχμῶν γενόμενος ἐκπτώτος τῆς θέσεώς
αὐτοῦ καὶ τερνούμενος ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους περιόδους
τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ ἐκλέγῃται διὰ παρομοίαν
ἑτέρον.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Υποχρεώσεις ἐν γένει τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ
φορολογουμένων.

Ἄρθρ. 29.

Ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ὅστις ἀναγνωρισθῇ
ἐνοικιαστὴς παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὀφείλει νὰ
παραβῇ εἰς τὸ χωρίον κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν
ῥηθῇ ἐναρξίς τοῦ θερούς.

Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν ἐμποδίζεσθαι ἐπὶ
αὐτοῦ λόγῳ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῶν
προϊόντων.

Ἄρθρ. 30.

Διὰ τὴν συγκομιδὴν, τὸ ἀλώνισμα ἢ κοπάνισμα
τῶν προϊόντων, ὀφείλουν οἱ φορολογούμενοι νὰ ζη-
τήσωσι τὴν ἄδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ

τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ παρέδρου. Ἐὰν δὲ
ἐνοικιαστὴς δὲν ἤθελε τὴν δώσει ἐντὸς 24 ὥρων, ὁ
φορολογούμενος ἔχει τὴν ἄδειαν ν' ἀλωνίσῃ, λυχνί-
σῃ, καρπολογήσῃ ἢ κοπάνισῃ· ἐπίσης ἔχει τὴν
ἄδειαν ὁ φορολογούμενος ν' ἀποσφραγίσῃ τοὺς ἀλω-
νισμένους καρπούς του, ὅταν ὁ ἐνοικιαστὴς προσ-
κληθεῖς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, ἤθελεν ἀνα-
βάλλει ἐπὶ 24 ὥρας μετὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ νὰ
μετρήσῃ, πλὴν ἀπαιτεῖται εἰς τὴν περίστασιν ταύτην
νὰ ζητήσῃ προηγουμένως ὁ φορολογούμενος τὴν
παρουσίαν τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου ἢ παρέδρου καὶ
δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων, οἱ ὅποιοι λαμβάνουν
μέρος εἰς τὸ μέτρον. Ἐπομένως ὁ ἱερεὺς καὶ ἐν
ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ πάρεδρος, ἐκδίδει ἀποδείξιν εἰς
τὸν φορολογούμενον, ὅτι ἐμετρήθη τὸ ἀλώνι του,
σημειῶν εἰς ταύτην ἀκριβῶς τὸ πᾶν τοῦ μετρη-
θέντος προϊόντος. Τὴν ἀποδείξιν ταύτην ὑπογρά-
φοντες ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ πάρεδρος καὶ οἱ δύο μάρτυρες,
ἐγχειρίζουν εἰς τὸν φορολογούμενον, ἀντίγραφον δὲ
αὐτῆς πέμπεται εἰς τὸν Δήμαρχον, ὅστις τὸ κοινο-
ποιεῖ εἰς τὸν ἐνοικιαστήν. Ἐὰν κατὰ τὰς ἀνωτέρω
δύο περιπτώσεις τῆς προσκλήσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ,
οὗτος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ δὲν ἤθελεν εὑρεθῇ
εἰς τὸ χωρίον, πιστοποιεῖται τοῦτο παρὰ τοῦ Δη-
μάρχου ἢ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ παρέδρου κατωθεν τῆς κλή-
σεως καὶ ἐπιστρέφεται αὕτη εἰς τοὺς φορολογου-
μένους δυναμένους τότε νὰ ἐνεργήσωσι τὴν συγκο-
μιδὴν, ἀλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, ἢ
νὰ προβῶσιν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἱερέως ἢ Δημάρχου,
ἢ παρέδρου καὶ τῶν δύο μαρτύρων εἰς τὴν ἀπο-
σφράγισιν καὶ τὸ μέτρον τῶν καρπῶν.

Ἐὰν ὁ ἱερεὺς, ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ πάρεδρος ἀπο-
ποιήσῃ καὶ οὗτοι τὴν παρουσίαν των, τὴν συν-
δρομὴν ἢ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀποδείξεως, ὑποβάλ-
λονται εἰς ποινικὴν ἐπὶ ἀρνήσει ὑπηρεσίας κατα-
δίωξιν. Οἱ δὲ φορολογούμενοι δύνανται νὰ προ-
βῶσιν εἰς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐργασίας των φρον-
τίζοντες νὰ ἔχωσιν ἀποχρώσας ἀποδείξεις τόσον
περὶ τῆς ἀρνήσεως ταύτης, καθὼς καὶ περὶ τοῦ ὅτι
ὁ ἐνοικιαστὴς παρὼν τυχὼν εἰς τὸ χωρίον ἤρνήθη τὰς
ζητηθείσας ἀδείας.

Ἄρθρ. 31.

Ἡ παράβασις τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ ἀνω-
τέρω ἄρθρου τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἢ περὶ-
πτώσις τοῦ ἐπομένου, μετὰ πρόστιμον 3-5 δραχμῶν
πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου ἐπιβαλλόμενον
παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 32.

Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων συγκομίσῃ λα-
θραίως ἢ κρύψει προϊόντα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκ-

"Αρθρ. 60.

Οί εκτιμηταί τοῦ δημοσίου καὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τρίτοι θέλουν πληρωθῇ, οἱ μὲν πρῶτοι τὸ ὅλον, οἱ δὲ δεύτεροι εκτιμηταί τὸ ἥμισυ τῆς ἀντιμισθίας τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου Ταμείου δι' ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων καὶ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

"Αρθρ. 61.

Τὸ ὅλον τῆς πληρωθησομένης ἀντιμισθίας εἰς τὸν εκτιμητὴν τῶν φορολογουμένων θέλει διανεμηθῇ κατ' ἀναλογίαν τοῦ φόρου ἐνὸς ἐκάστου, ἔσων μετέβησαν διὰ νὰ εκτιμήσωσι τὰ προϊόντα. Τὸ ἥμισυ τῆς εἰς τὸν τρίτον εκτιμητὴν πληρωθησομένης ἀντιμισθίας, θέλει ὁσαύτως διανεμηθῇ μεταξύ τῶν φορολογουμένων ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν ὁποίων εἰργάσθη· ἡ διακομὴ αὕτη θέλει γίνεσθαι δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ, ἣτις ἀποστέλλεται εἰς τὸν Ταμίαν, ὅστις ὀρεῖται νὰ εἰσπράξῃ ἀπὸ ἑκαστον φορολογούμενον τὸ ἐπιβάλλον εἰς αὐτὸν μέρος, καὶ νὰ παραδώσῃ τὰ εἰσπραχθέντα εἰς τὸν εκτιμητὴν εἰς ὃν ὀρεῖλονται.

"Αρθρ. 62.

Αἱ γενόμεναι ἄχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου εκτιμήσεις τῶν προϊόντων διὰ τὸ ἔτος 1844 κηρύττονται ὑποχρεωτικαὶ καὶ οἱ προσδιορισθέντες φόροι κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Νόμου, θέλουν προστεθῇ εἰς τὰς γενομένας δυνάμεις τοῦ παρόντος Νόμου εκτιμήσεις τῶν προϊόντων τῶν αὐτῶν κτημάτων.

"Αρθρ. 63.

Οἱ εἰς χρήματα φόροι ἐπὶ μὲν τῶν περιβολίων, κήπων, κελῶς καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς πώλησιν κοπτομένων σταφυλῶν θέλουν εἰσπραχθῇ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1844, οἱ δὲ φόροι τοῦ μούστου κατὰ τὸ ἄρθρον 44, θέλουν εἰσπραχθῇ τὴν 15 Νοεμβρίου 1844.

"Αρθρ. 64.

Εἰς τὰς αὐτὰς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἄρθρα διατυπώσεις τῶν εκτιμήσεων ὑπάγονται καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ παρόντος Νόμου διαταπτόμεναι εκτιμήσεις τῶν βαμβακίων καὶ καπνοῦ ἐννοουμένου τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τ' ἀνήκοντα ἄρθρα ἀντὶ τοῦ δημοσίου, ἢ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος αὐτὸ Οἶκον τοῦ Ἐπιτρόπου· ἡ ἀντιμισθία τοῦ ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ διορισθησομένου εκτιμητοῦ προσδιορίζεται ἐλευθέρως παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

"Αρθρ. 65.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, τύπους καὶ πίνακας εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτροποὺς καὶ ἐπιστάτας τόσῳ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν φόρων, ὅσῳ καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν ἢ εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῶν· εἰς τὰς περιστάσεις εἰς τὰς ὁποίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου γίνεται ἢ ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου εἰσπραξίς.

"Αρθρ. 66.

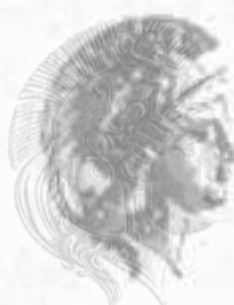
Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἀπριλίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ. Α. ΛΟΝΤΟΣ,
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.



Μαΐου 1835 Νόμου καὶ τοῦ Νόμου τῶν 3/15 Νοεμβρίου 1836 καὶ εἰς τὰς ὁρισμέναις προθεσμίας, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς.

Ἄρθρ. 5.

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου

α) τὰ ἄχυρα

β) ἡμίου στρέμμα γῆς διὰ λαχανικὰ καὶ ὄσπρια δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἢ καλλιεργητὴν, ὅπου καὶ ἂν κῆται καὶ δι' ὅποιανδήποτε χρῆσιν καὶ ἂν ᾖ τὸ προϊόν αὐτοῦ.

γ) τὰ σποράδην, ὅχι μόνον ἐντὸς τοῦ ἡμίστου αὐτοῦ στρέμματος, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀγροὺς καὶ αὐλὰς καίμενα ὀπωροφόρα δένδρα, ὅταν ἀποδεδειγμένως ὁ καρπὸς τῶν δέν χρησιμεύῃ εἰς πώλησιν.

δ) τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκουτσα ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐξάγεται ἐλαιον.

ε) τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον, εἰάν οὗτοι ᾖναι ὁμολογουμένως ἐνδεεῖς.

ς) ὁ λινόσπορος καὶ ὁ καναδόσπορος.

ζ) ὁ ῥιζαρόσπορος.

η) τὰ φύλλα τῶν συκαμνομοραιῶν καλὸσον ἀπορρᾶ τὸν ἐγγειον φόρον.

θ) εἴκοσι δεμάτια ῥόβης ἢ βίκου τοῦ συνήθους ὅγκου δι' ἕκαστον ἀροτῆρα ἔσθιν ἄνω ἐκλογῆς ἐκ τῶν θημονιῶν.

ι) τὰ πρὸς ἐρῶσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ καλλιεργητοῦ καὶ τῶν οἰκογενιῶν αὐτῶν χρησιμεύοντα σταφύλια.

Ἄρθρ. 6.

Κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρων νόμων ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων.

1) οἱ φόροι τῶν δασικῶν προϊόντων.

2) ὁ ἐγγειος φόρος τῶν βαλανοκιυδοδένδρων.

3) ὁ ἐγγειος φόρος τῶν σταφιδαμπέλων.

4) τὰ περὶ τῶν βοσκημάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ λειβαδιῶν.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ περὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων θέλουν διαταχθῇ ὁριστικῶς δι' ἰδιαιτέρου Νόμου ἐκδοθησομένου κατὰ τὴν πρώτην Βουλευτικὴν σύνοδον.

Ἄρθρ. 8.

Ἐπὶ κτημάτων τὰ ὅποια ἡ Κυβέρνησις ἀμφισβητεῖ ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸ δημόσιον, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν κατοχὴν αὐτῶν, ἀδιάφορον δὲ πότε ἢ ἀμφισβήτησις αὕτη ἔλαβε χώραν, ὑποχρεοῦται ὁ διακάτοχος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ταμεῖον ἕνεκα τῆς ἐπικαρ-

πίας αὐτῶ δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ ἀναλόγου μέρους κτημάτων ἀδιαφιλονεικῶν ἐπὶ κτημάτων δὲ τὰ ὅποια ἀμφισβητοῦν ἰδιωται, ἐνῶ ὑπάρχουν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἀποδίδεται εἰς τὸ δημόσιον ἡ ἐπικαρπία, ἥτις ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιώτην, ὅταν ἀναγνωρισθῇ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀμφισβητουμένου κτήματος δι' ἀποφάσεως τελεσιδικίου. Τὰ δικαστήρια τῶν Πρωτοδικῶν ἐν περιπτώσει διενέξεως περὶ τὴν κατοχὴν θέλουν ἀποφασίζει προσωρινῶς περὶ ἀποδόσεως ἢ μὴ τῆς ἐπικαρπίας εἰς τὸ δημόσιον ἢ τὸν ἐνοικιαστήν, καὶ ἡ ἀπόφασίς των θέλει εἶσθαι ἐκτελεστή· αἱ τοιαῦται ὑποθέσεις θέλουν δικάζεσθαι ὡς συνοπτικὰ καὶ κατεπίγουσαι. Ἀλλὰ διὰ ν' ἀνασταλῇ ἡ εἰσπραξίς τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἕνεκα τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς ἀπαιτεῖται νὰ προσαχθῇ ἐπίσημος ἀποδείξις ὅτι ὁ ἀντιποιοῦμενος τὴν κατοχὴν ἔκαμε τὴν αὐτὴν ἀντιποίηση καὶ πρὸ ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους. Εἰς πᾶσαν περίστασιν ἐπιφυλάσσετε εἰς τοὺς διαδίκους τὸ δικαίωμα νὰ κινήσωσιν ἀκολούθως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσωρινῆς ἀποφάσεως τὴν περὶ κατοχῆς τακτικὴν ἀγωγὴν των.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονισμένοι φόροι θέλουν διατεθῇ διὰ τὸ 1844 ἔτος α) ἡ διὰ δημοπρασίας β) ἡ δι' ἀμέσου εἰσπράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 10.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐξαιρουμένων τῶν ἐπὶ ἐκτιμῇ εἰς χρήματα λαμβανομένων α) γίνονται κατὰ χωρίον ἢ χωρία, ὅπου ἀπαιτεῖται ἡ συνένωσις πλειοτέρων τοῦ ἐνὸς χωρίου διὰ τὸ δυσδιάκριτον τῶν ὁρίων, ἢ τὸ ἀσήμαντον τῶν φόρων αὐτῶν. β) δηλοποιοῦνται ὅσα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τὴν πρωτεύουσάν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ χωρίον, τοῦ ὁποίου οἱ φόροι δημοπρατοῦνται, διὰ διακηρύξεως τοιχοκολλημένης ἢ διακηρυττομένης διὰ ζώτης φωνῆς εἰς τὰ διασημότερα μέρη τῶν χωρίων καὶ πόλεων ἢ κομποπόλεων. Ἡ δηλοποίησις αὕτη πρέπει νὰ βεβαιωθῇ ἐπὶ ἀκυρότητι τῆς δημοπρασίας δι' ἀποδείξεως ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου· ἕνεκα δὲ τῆς ἐνδεχομένης ἀκυρώσεως τῶν δημοπρασιῶν ἐπιβάλλεται πρὸς τιμὸν δραχμῶν 50 ἕως 200 εἰς τὸν διοικητικὸν ἢ δημοτικὸν ὑπάλληλον, ὅστις ὑπῆρξεν αἰτία τῆς τοιαύτης ἐλλείψεως περὶ τὰς δηλοποιήσεις.

εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις εἰς ἃς καὶ πρὸς τὸν ἐνοικιαστήν.

ΤΜΑΜΑ Δ.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδοστέων φόρων.

Ἄρθρ. 43.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, λαχανοκήπων, περιβολίων τῶν ἐντὸς αὐτῶν ἢ σποράδην κειμένων κτημάτων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τῶν γρασιδιῶν καὶ λοιπῶν προϊόντων ὅσα κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις δὲν φορολογοῦνται εἰς εἶδος, θέλουν εἰσπραχθῇ εἰς χρήματα.

Ἄρθρ. 44.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων προσδιορίζεται διὰ καταμετρήσεως τοῦ μούστου, γενομένης κατ' ἀρίσκειαν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ἢ εἰς τὰ λινοστάσια, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων εἰς τοὺς κλῶδους διὰ μετρήματος, ἢ εἰς τὰ βουτζία διὰ τοῦ πήχεως. Ἀλλ' ὅπου ὑπάρχει κίνδυνος συγχύσεως προϊόντων, ἀμπέλων ὑποκειμένων κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ παρόντος Νόμου εἰς διάφορον ἀναλογίαν ἐπικαρπίας, τὸ τῆς ἐπικαρπίας δικαίωμα προσδιορίζεται δι' ἐκτιμῆσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ μούστου γενομένης πρὸ τοῦ τρυγετοῦ κατὰ τὰς κατωτέρω διατάξεις.

Ἄρθρ. 45.

Ὁ εἰς χρήματα προσδιορισμὸς τοῦ ἐγγεῖου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας γίνεται ἐπὶ τῇ θάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου εἰς τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον ὅπου μετρεῖται βεβαιουμένης διὰ πρωτοκόλλου παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Δημάρχου. Καθ' ἣν περίπτωσιν δὲ εἰς τὸ χωρίον ὅπου ὁ μούστος μετρεῖται δὲν ὑπάρχει ὁρισμένη τιμὴ, λαμβάνεται ὡς θάσις ἢ τρέχουσα τιμὴ τοῦ πλησιέστερου χωρίου ἢ πόλεως.

Ἄρθρ. 46.

Ἐπὶ τῶν σταφυλῶν, ὅσαι κόπτονται ἢ πωλοῦνται διὰ βρωσιν, εἴτε ἐκ τῶν ἐντὸς τῶν ἀμπέλων, εἴτε ἐκ τῶν ἐντὸς τῶν περιβολίων ἢ σποράδην κειμένων κτημάτων, θέλει ληρῆῃ ὁ μὲν ἐγγεῖος φόρος πρὸς ἕνα λεπτόν τὴν ὁκίαν, τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας κατὰ τὰς ἀναλογίας τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ παρόντος Νόμου, μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος. Ἄν ὅμως ὁ φορολογούμενος προτιμᾷ νὰ πληρώνη ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῆς ἀξίας, δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ βεβαιωθῇ διὰ τῶν ἐν τῷ

ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων ἀρχῶν ἢ εἰς τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον, ἢ τὸ πλησιέστερον χωρίον ἢ πόλιν τρέχουσα τιμὴ τῶν σταφυλῶν, διὰ νὰ πληρώσῃ κατ' αὐτὴν τοὺς εἰρημένους φόρους. Ἡ ἐκτίμησις τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος θέλει γενῇ κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 51 καὶ ἐπομένοις διατυπώσεις.

Ἄρθρ. 47.

Οἱ φορολογούμενοι ὀφείλουν νὰ εἰδοποιήσουν τὸν ἐπιστάτην τοῦ δημοσίου τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρυγετοῦ, διὰ νὰ λάβῃ τ' ἀνήκοντα μέτρα περὶ τῆς καταμετρήσεως καὶ ἐκτιμῆσεως. Ὅστις δὲ ἤθελε τρυγήσῃ χωρὶς νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸ παρὸν ἄρθρον, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παρόντος Νόμου. Παρελθούσης δὲ τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας μετὰ τὴν εἰδοποίησιν γενομένην ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, δύναται ὁ φορολογούμενος νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸν τρυγετόν.

Ἄρθρ. 48.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 43, ὀριζομένων κτημάτων, θέλει προσδιορισθῇ εἰς χρήματα δι' ἐκτιμῆσεως.

Ἄρθρ. 49.

Αἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμήσεις γίνονται ἅπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος 1844, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως τοῦ κήπου ἢ περιβολίου, γρασιδοτόπου κτλ. καὶ τῆς ὅλης ἐτησίας προσόδου, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν ὑπαρχόντων, καὶ τῶν ἐντὸς τῶν διαφόρων ὥρων τοῦ ἔτους παραχθησομένων προϊόντων, καὶ ὑπολογιζομένου ἐπὶ τῇ θάσει ταύτῃ τὸς τοῦ δεκάτου, ὅσα καὶ τοῦ τυχόν ὀφειλομένου δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Ἄρθρ. 50.

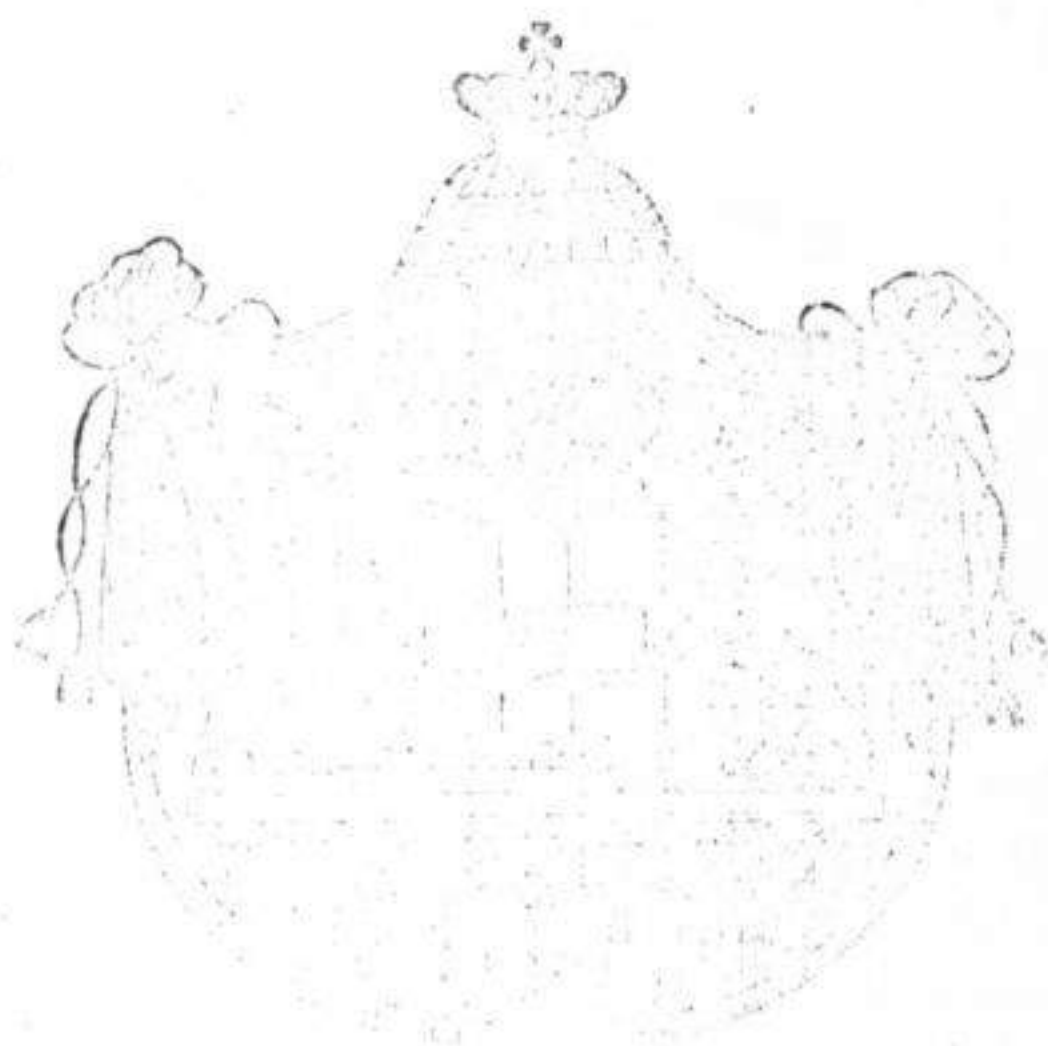
Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου εἰς εἶδη φορολογητέα προϊόντα δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὰς περὶ εἰσπράξεως εἰς χρήματα διατάξεις, ἂν καὶ ἤθελον εὑρίσκεισθαι ἐντὸς περιτοιχισμένης ποτιστικῶν ἀγρῶν, τούναντίον θέλουν συμπεριληρῆθαι εἰς τὴν εἰς χρήματα εἰσπραξιν τὰ ἐντὸς ἀμπελῶνων ἢ περιβολίων φυόμενα ὄσπρια, γαιόμηλα, ἀραβόσιτοι (πωλούμενοι νωποὶ εἰς κῶνους) κλπ. προϊόντα, ἅτινα διὰ τὸ ἀσήμαντον ἐξαιροῦνται τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἄρθρ. 51.

Ὅλαι αἱ ἐκτιμήσεις τῶν ἄρθρων 44, 46 καὶ 48 γίνονται ὡς ἀκολούθως:

Ὁ Διοικητὴς προσκαλεῖ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον





ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 11.

1844. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Απριλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΗΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμος περί φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1844.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1844 εἰσπραχθήσομενοι ἐγκτητικὸι φόροι εἶναι ὡς καὶ πρότερον.

Α' Ἐγγειος φόρος.

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν προϊόντων τῆς γῆς παντὸς ἐν γένει κτήματος.

Β'. Δικαίωμα τῆς Ἐπικρατείας.

α) δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἀπὸ αἰτίας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθειῶν ἐθνικῶν γαῖων.

β) εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος παντὸς εἴδους φυτείας, ὅταν τὰ κτήματα ὄντα τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἐγκατελείφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερι-

νοὺς αὐτῶν διακατόχους ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως.

γ) δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος παντὸς εἴδους φυτείας, ὅταν τὰ κτήματα ἐφτυθῇσαν μὲ ἀδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὁθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἐποὺ ἀγῶνος ἐπ' ἐθνικῆς γῆς μὲ ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς Κρητικὰς ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἐγγειον φόρον, ὅταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου αἰτίας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλουν πληρωθῇ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ παραχωρητήρια ὅρους.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3 % ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἢ δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετῇ πωλῶσει ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς Ταμίας κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 26

Ἄρθρ. 19.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ν' ἀναθέσῃ κατ' ἐντολὴν εἰς τὰς κατὰ τὰς Κυκλάδας καὶ Βορείους Σποράδας διοικητικὰς Ἀρχὰς τὴν ἀνωτέρω ἐξελεγχὴν τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας, καὶ τὴν ἐγκρίσῃ ἢ ἀκύρωσιν αὐτῶν συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἁρθρῶν καὶ τὰς δοθησομένας ὁδηγίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Τὰ πρακτικὰ ταῦτα στέλλονται ἀπολύτως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον πρὸς ἐξέλεγχον τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν τύπων, ἕνεκα τῆς ὁποίας εἶναι ὑπεύθυνος ἡ ἐγκρίνασις τὴν δημοπρασίαν διοικητικὴ Ἀρχή.

Ἄρθρ. 20.

Ἐκαστος πλειστηριαστῆς ὀρεῖται νὰ παρουσιάσῃ ἓνα ἢ πλείοτερους ἀξιοχρεῖτους ἐγγυητὰς καὶ πληρωτάς. Αἱ διενεργούσται τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ ὑποκρίνται εἰς ποινὴν καθήκοντος καὶ ἀποζημιώσεως ἕνεκα ζημιῶν ἐνδεχομένων νὰ προκύβωσιν ἀπὸ τὸ ἀναξιοχρεῖτον τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ ἐγγυητοῦ τοῦ τελευταίου πλειοδότου, ἐκτὸς ἐὰν τὸ μὴ ἀξιοχρεῖτον τοῦ ἐγγυητοῦ, ἐπῆλθε μετὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ. Ἡ εὐθύνη αὕτη καλύπτεται βαρυτέρα δόλως οἱ γινόμενοι εἰς τὴν δημοπρασίαν δικτοὶ ὑπάρχουσιν ὀφείλονται, καθυστεροῦντες εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἀπὸ προηγουμένας ἐνοικιάσεις. Οἱ χορηγοῦντες πιστοποιητικὰ περὶ τῆς κτηματικῆς παρουσίας τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν δήμαρχοι θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ἕνεκα ψευδῶν ἢ ὁσίων δηλώσεων καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρ. 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 21.

Τὸ δημόσιον ἔχει τὸν Νόμον δικαίωμα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν αὐτῶν ἢ δύναται τοῦ δικαίωματος τούτου ἐγγραφησομένη ὑποθήκη ἐπιμελεία τῶν Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν θέλει περιορίζεσθαι εἰς κτήματα τῶν ὁποίων ἡ ἀξία δὲν θέλει υπερβαίνει πλέον τοῦ ἑνὸς τρίτου, τὸ ποσὸν δὲ ὁ κκτέση ὑπόχρεως ὁ ἐνοικιαστὴς εἰς τὴν δημοπρασίαν.

Ἄρθρ. 22.

Μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως, ὁ ἐνοικιαστὴς θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὡς μυσσεγγυοῦχος τῶν ἀπὸ τὴν ἐνοικίαν προερχομένων καρπῶν δὲν δύναται ἐπομένως νὰ διαθέτῃ αὐτοὺς ἄνευ τῆς ἀδείας τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν, αἵτινες δὲν θέλουν ἐπιτρέψαι τὴν ἀπαλλοτριώσιν εἰμὴ διὰ μετρητῶν εἰσαγομένων ἀμέσως εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ἢ διὰ συναλλαγματορικῶν εἰς διαταγὴν τοῦ Ταμείου φερουσῶν τὰς ὑπογραφὰς τριῶν ἀξιοχρεῶν προσώπων, ἐξ ὧν οἱ

δύο ἔμποροι, καὶ τῶν ὁποίων ἡ προθεσμία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν τῆς ἀνηκούσης δόσεως τοῦ ἐνοικίου.

Διὰ τὰ πρὸ τῆς προθεσμίας τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου εἰσαγόμενα εἰς τὸ ταμεῖον χρήματα, πληρώνεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τόκος προεξοφλήσεως 3 0/0 τὸ δημόσιον ἔχει ἐπὶ τῶν χρημάτων τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων τοῦ ἐνοικιαστοῦ προνόμιον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένου ποσοῦ ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἄρθρ. 23.

Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἀποποιήσῃ ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας καὶ νὰ παρουσιάσῃ τοὺς ὁποίους ὑπεσχέθη ἀξιοχρεῖτους ἐγγυητὰς διὰ νὰ συνυπογράψωσι μετ' αὐτοῦ, αἱ πρόσοδοι ἀναπληρῶνται εἰς βάρος του, 24 ὥρες ἀπὸ κοινοποιήσῃ εἰς αὐτὸν ἢ περὶ ἀναπλειστηριασμοῦ ἀπόφασις. Ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν μετὰ τὸν ἀναπλειστηριασμὸν, καὶ ἀπὸ προσκληθῇ ὁ πλειοδότης ν' ἀποτίσῃ εἰς τὸ δημόσιον τὴν διαφοράν τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ, συγχωρεῖται εἰς αὐτὸν νὰ ἐνάξῃ τὸ δημόσιον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἢ νὰ προτείνῃ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἤρνηθῃ νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ, ἢ νὰ δώσῃ τοὺς ἐγγυητὰς του ἢ κατ' αὐτοῦ καταδικάζῃ παῦσι μόνον μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς.

Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἰσχύουσιν, καὶ ὅταν προσκληθῇ ἐν καιρῷ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ ὑπογράψῃ τὰς ὁδηγίας μετὰ τῶν ἐγγυητῶν του, ἢ θέλῃ ἀποποιήσῃ.

Ἄρθρ. 24.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν ξηρῶν σῦκων τῆς Μιτυλήνης καὶ Καλαμῶν, ὀρυζίων, κουκουλίων, καὶ ἐλαιῶν ἐξαίρουνται τῆς ὀλικῆς ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καὶ δημοπρατοῦνται ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τούτου ὁδηγίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἐκτὸς ὅπου ἐγκριθῇ νὰ συνενωθῶσι μὲ τοὺς λοιποὺς ἐγκτητικὰς φόρους διὰ τὸ ἀσήμαντον τοῦ ἐξαίρουμένου εἴδους. Ἀλλ' ἡ συμπαραλαβὴ αὕτη πρέπει νὰ ὀρισθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν.

Ἄρθρ. 25.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἀνδρού, Νάξου, καὶ Καρυστίας διὰ τὸ ἔτος 1814 θέλει εἰσπραχθῇ εἰς τ' ἀρμόδια τελωνεῖα κατὰ τὴν πρὸς μετακόμισιν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν. Ὁ φόρος οὗτος λαμβάνεται εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ θέσει τῆς ἀγοράς τιμῆς, βεβαιουμένης συμφώνως μὲ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν